

NSKS in ZSO: kmalu pritožba na ustavno sodišče

● Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem sta na seji koordinacijskega odbora dne 30. avgusta 1977 po obširni razpravi in temeljiti presoji zadnjih dogodkov v Pliberku sklenila naslednjo izjavo na demokratično javnost:

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem in Narodni svet koroških Slovencev kot predstavništvo slovenske narodne skupnosti poudarjata svojo solidarnost z akcijami mladincev in občinskih odbornikov v Pliberku, ki so imele edini namen, da vlado in vso javnost opozorijo na nezadovoljivo in nesprejemljivo ureditev vprašanja slovenske narodne skupnosti na Koroškem potom tako imenovane ga zakona o narodnih skupinah in odredb k temu zakonu z dne 30. maja 1977. S tem, da so na zaseb-

nem zemljišču naselja postavili tablo z dvojezičnim krajevnim napisom, so hoteli dokazati samo, da v sedež občine, ki ima tako nedvomljiv značaj dvojezičnosti, da ga mora javno priznati tudi oblast, spada tudi dvojezični napis, kot dokaz avtohtone prisotnosti dveh narodov.

Osrednji organizaciji odločno protestirata proti nezakoniti odstranitvi tega zasebnega napisa, ker je bil postavljen na zasebnem zemljišču v območju naselja in ga je oblast odstranila, ne da bi dala lastniku zemljišča ali napisne table iz rok odlok z utemeljitvijo odstranitvenega ukrepa in je s tem preprečila možnost rednega postopka. Izrecno poudarjamo, da pri tem ne gre za demokratični postopek, ampak za „ukaz“ policijske države, ki je za izvedbo tega ukaza mobilizirala več kot sto žan-

darmerijskih in policijskih organov.

Koroški Slovenci v tem ukrepu ne moremo videti drugega kot primer pritiska na slovensko narodno skupnost, da bi se odpovedala pravicam, ki ji grejo po državni pogodbi, in se zadovoljila z drobtinami oktroiranega zakona.

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem in Narodni svet koroških Slovencev z vso resnostjo obsojata izgrede policije, ki je z brutalno silo in nerazumljivim navalom reagirala na izraze nevolje in obsodbe prisotnih mladincev ter na ta način izzvala eskalacijo zadržanih emocij tako na strani slovenskih mladincev kakor na strani zbranih protidemonstrantov, med katerimi se je posebno izkazal poznani občinski odbornik ÖVP iz Pliberka.

(Dalje na 8. strani)

To so „ortstafelstürmerji“ leta 1977!

Brutalen nastop žandarmerije proti koroškim Slovencem

V soboto se prične v Pliberku tradicionalni pliberški sejem, kateri privabi desetisoče ljudi od blizu in daleč — z obeh strani meje. Da bi Pliberk imel za ta čas dvojezični napis — ne, tega določenim purgarskim krogom ni šlo v račun, saj smatrajo mesto Pliberk za utrdbo nemštva kljub dejstvu, da je občina močno slovenska oz. dvojezična in da ima kar sedem slovenskih občinskih odbornikov. So-

mišljeniki so bili na deželni vladi, okrajnemu glavarstvu in seveda pri žandarmeriji. Napovedali so odstranitev dvojezičnega napisa, češ da je ilegalen. Svoje stališče so si napravili za uradno; slovensko stališče, češ da je vsa sedmojuljska zakonodaja protizakonita, pa so označili kot ekstremistično hujskaško.

Slovenci so medtem stražili še vedno svoj napis. Docela v na-

sprotju s pisanjem nemških koroških listov in zatrjevanju koroških politikov, češ da demonstranti nimajo zaledja pri „navadnih“ Slovencih, so marljivi čuvarji dvojezičnega napisa dobivali vsako jutro zajtrk, pa tudi čez dan obilo prehrane, vedno zopet, tudi v nočnih urah, pa čaj. Postavljena so imeli dva šotora, prostovoljcev, da bi stražili, je bilo vedno več ko dovolj. V ponedeljek popoldne pa so bile

naenkrat zaprte ceste do Pliberka, okoli 70 žandarjev in tajnih policistov se je pripeljalo k dvojezičnemu napisu, da bi ga odstranili. Na čelu žandarmerijskega krdela je bil namestnik velikovškega okrajnega glavarja dr. Adalbert Holzer. Isti dr. Holzer, ki je že lani poveljeval nad vse brutalni žandarmerijski teror v Škocijanu, ko so aretirali 26 mladih Slovencev in njihovih simpatizantov. Isti dr. Holzer, ki je stalni

gost heimatdienstovskih prireditelj in ki je celo heimatdienstovski funkcionar. Isti dr. Holzer, podžupan škocijanski, ki je lani novinarjem dejal, da so bili Slovenci pred pristojno žandarmerijsko postajo v Sinči vasi nasilni, ko pa sedaj niti od Slovincem nenaklonjene oblasti odvisni državni tožilec ni našel nobenega vzroka, da bi ukrepal proti tistim Slovincem, ki so jih aretirali v Sinči vasi. (Dalje na 8. strani)

Demonstracija: Pliberk si je uspešno pomagal sam . . .

Pri pliberški demonstraciji zadnji petek so pliberški Slovenci zaupali zgolj v lastno moč — in doživeli, da se le na lastno moč morejo zanesti. Nad šeststo demonstrantov — to je bila največja krajevna demonstra-

cija v tem zaporedju postavljanja lastnih dvojezičnih krajevnih napisov tam, kjer jih nam vlada noče dati — se je udeležilo sprevoda od pliberške občine do prostora pred posojilnico. Tam stoji le nemški na-

pis, pripet na številne vijake. Zraven njega — odmaknjeno za ped znotraj Pliberka, torej znotraj občine, so domačini izkopali globoke fundamente. Dva kupa peska, cement in mešalnica za beton so stali pripravljeni, da se dvojezični napis zakoplje globoko v lastno zemljo.

Na poti od glavnega trga dol do glavne ceste so se zbrali nacistični skrajneži druge republike in ponovno uradno hoteli motiti napovedano demonstracijo. Žandarmerija je pripela vrv in z njo hotela ločiti protidemonstrante od demonstrantov. Na glavnem trgu je sprva spregovoril šef slovenske frakcije — Enotne liste — v pliberškem občinskem svetu, Mirko Kert. V obeh deželnih jezikih je raztrgal lepe besede o pravicah, ki da jih imajo Slovenci (njegov govor skoraj v celoti objavljamo na 3. strani). Nakazal je, da številnih pravic nimajo in da se germanizacija kljub manjšinski zakonodaji nadaljuje. Nekaj dni pozneje je dr. Unkart od deželne vlade skušal odgovoriti Ker-

tovim argumentom — o nasprotnem ni mogel nikogar prepričati.

Sprevod se je gibal nato proti kraju, kjer naj bi stal dvojezični napis. Med protidemonstranti je bilo opaziti dve večji skupini: škocijanske birte, ki so se že 14 dni prej v domačem kraju „izkazali“ ter polovico pliberškega nogometnega moštva. Predvsem nogometarji so se izkazali s psovkami „Jugobanditen“, „Get's obe zum Tito“, „Jugoschweine“ itd. Zanimivo, da igrajo v pliberškem moštvu, kjer veje takšen duh, trije jugoslovanski nogometarji in da jih trenira Jugoslovan Gostenčnik. Očitno je to zahvala . . .

Na prostoru pred pliberško Posojilnico je sprva spregovoril predsednik NSKS dr. Matevž Grilc v imenu obeh osrednjih organizacij. Nacistični demonstranti pa so postali vedno glasnejši. Dr. Grilc je prekinil svoj govor. Preko megafona so organizatorji pozvali žandarmerijo, naj odstrani v najkrajšem času protidemonstrante s privatnega zemljišča. Ko to ni storila, so se vsi slovenski demonstranti

podali v smer k protidemonstrantom, žandarmerija z vrvo pa je bila vmes. Pod geslom „Nazi raus!“ so potisnili Slovenci nacistične protidemonstrante s privatnega zemljišča na cesto, žandarmerija pa je vmes morala gledati, da jih ni dobila od protidemonstrantov in jih je nato morala tudi sama odgnati. Dolgo ploskanje in bravo-klici so kronali to uspešno akcijo slovenske samopomoči. Žandarmerija je treba prisiliti k dejanjem, sama od sebe ne bo kaj ukrenila proti nacistom, je bilo enoumno spoznanje demonstrantov. Dr. Grilc je nato nadaljeval s svojim govorom (izvlečki str. 3), prav tako je v miru končal svoj govor zastopnik krajevne Zveze slovenske mladine Mirko Perč. Tablo so nato zabetonirali v zemljo, vsak udeleženec demonstracije je bil povabljen, naj vrže lopato peska v mešalnico.

Demonstracija se je končala s slovenskim piknikom, igral je ansambel „Drava“, pliberški Slovenci pa so se pripravili na stražo okoli ure svojega dvojezičnega napisa.

Kulturne pravice manjšinskih narodov v Franciji

D. P. L. F. opušča pritožbe na sedanjo vlado in se obrača na mednarodno konferenco v Beogradu za izvajanje helsinških dogovorov.

Organizacija Défense et Promotion des Langues de France (D. P. L. F.), ki združuje predstavnika gibanj, ki se bojujejo za kulturne pravice manjšinskih narodov v Franciji, se je odločila, da naslovi apel za pravice jezikovnih manjšin Francije na mednarodno konferenco, ki se bo sestala v Beogradu prihodnjega septembra. Konferenca bo preučila sklepe o človekovih pravicah, ki so bili sprejeti leta 1975 na helsinški konferenci, in njihovo izvajanje od strani 35 evropskih in severnoameriških vlad, ki so podpisale dogovor. Organizacija Défense et Promotion des Langues de France upa, da bo njen apel na beograjsko konferenco pritegnil mednarodno pozornost na kršitve slovesno sprejetih obveznosti od strani francoske vlade glede na status narodnih manjšin in deželnih kultur.

D. P. L. F., ki predstavlja interese teh manjšin (Okcitanecv, Bretoncevcv, Baskov, Kataloncevcv, Korzičanov, Alzačanov in Flamcevcv), navaja kot dokaz stalno pomanjkanje sodelovanja od strani francoskega prosvetnega ministrstva ter radijskih in televizijskih vodstev. Leta 1975 je prosvetni minister René HABY obljubil več ukrepov za izboljšanje položaja manjšin — ukrepov, ki jih D. P. L. F. ocenjuje kot nezadostne in ne dalekosežne — kljub temu so bili ti ukrepi izvedeni samo delno. D. P. L. F. je bila prisiljena predložiti priziv državnemu svetu, ko so bili kljub z zakonom sprejeti obveznosti izvedeni ukrepi, ki so v celoti ignorirali zakonski predpis o uvedbi neobveznega poučevanja tako imenovanih regionalnih jezikov skozi celotno šolsko kariero. Ker je imela le malo uspeha v stikih s prosvetnim ministrstvom, se je D. P. L. F. odločila, da opusti vse nadaljnje pritožbe na tej ravni. Jasno je namreč, da bo edini rezultat samo še večje hudo razočaranje. Isto se dogaja z radijskimi in televizijskimi oddajami v manjšinskih jezikih.

Vendar, z ozirom na bližajoče se volitve, D. P. L. F. stopnjuje kampanjo za doseganje jasnih obveznosti političnih organizacij glede rešitve problemov regionalne kulture. Nekatero politično organizacijo z vsedravnim članstvom so odprle nova obzoritva za D. P. L. F. z uradno zagotovitvijo pomoči. Poleg tega so tako pomoč obljubili tudi učiteljski in delavski sindikati.

Nedavno je D. P. L. F. zbrala delegate številnih organizacij, ki se borijo za kulturne pravice manjšinskih narodov Francije. V analizi stanja v posameznih regijah so delegati ugotovili, da se položaj manjšinskih jezikov na področju šolstva in množičnih obveščevalnih sredstev v bistvu ni spremenil. V

Naslednji kongres FUENS na Koroškem

Federalistična unija evropskih narodnih skupnosti (FUENS) prireja v sodelovanju Narodnega sveta koroških Slovencev in Hrvaškega kulturnega društva v Gradišču v dneh od 23. do 25. septembra 1977 v hotelu Obir v Železni Kapli na Koroškem svoj redni kongres.

FUENS je kot naslednica nekdanjega Kongresa narodnosti bila ustanovljena leta 1949 v Parizu. Na osnovi svojih pravil in leta 1967 sklenjenih načel o manjšinskem pravu se FUENS trudi, da ohrani narodne posebnosti, jezik, kulturo in

življenjske pravice evropskih narodnih skupnosti ob polnem spoštovanju idejno-politične usmerjenosti posameznih skupin in ob upoštevanju načela avtohtonega zastopstva vsake narodne skupnosti (glej čl. 6 Pravil).

Danes je FUENS najbolj reprezentativna organizacija evropskih narodnosti, kar se odraža v velikem številu članic iz domala vseh evropskih držav. Tako so včlanjeni med drugim Sami iz Skandinavskih držav, Danci iz Schleswiga, Nemci iz Danske, Škoti in Waližani iz Veli-

ke Britanije, Bretonci, Baski, Furlani, Slovenska skupnost na Primorskem in v Kanalski dolini, Frizi na Friških otokih, Južni Tiroinci, Švedi na Finskem, Letzeburžani, Hrvaško kulturno društvo in Narodni svet koroških Slovencev. Narodni svet in HKD že desetletja sodelujeta v FUENS. FUENS se je vedno zavzemala za uresničitev popolne enakopravnosti Hrvatov in Slovencev v Avstriji in v zvezi s tem podprla vse pismene vloge glede izpolnitve člena 7. Tako je na primer zasluga Narodnega sveta, da se je v okviru

FUENS razčistilo vprašanje asimilantov (vindišarji in robakovci), ki se pojavljajo tudi pri drugih narodnih skupnostih, v smislu prizadetih manjšin. Tudi je uspelo NSKS uveljaviti v okviru organizacije in v novih pravilih načelo avtohtonega zastopstva manjšin, da bi postala FUENS dejansko vseevropska zagovornica narodnih skupnosti.

Prav glede na to sta se NSKS in HKD odločila prevzeti vlogo gostitelja za letošnji kongres v Železni Kapli, ki naj bi omogočil kongresnim udeležencem pogled na mnogim nepoznano, vzorno ureditev manjšinskega vprašanja pri Madžarih in Italijanih v SR Sloveniji.

GOSPODARSKI KOMENTAR:

Turizem je letos hudo nazadoval - le dež?

Turistično leto 1976/77 sicer še ni pri kraju, toda njegova bilanca je več kot očitna. V narodnem gospodarstvu najmanj toliko kot pa po podjetjih turističnega gospodarstva. Končalo bo slabše kot lansko in prejšnja leta. Po vsej verjetnosti bo v deželi za 8 odstotkov turističnih nočitev manj kot lani, ko jih je bilo za 10 odstotkov manj kot v turističnem letu 1974/75.

V dveh letih pa je padeč turističnih nočitev za 18 odstotkov stvar, ki je številna turistična podjetja skoraj ne bodo prebolela. To tem manj, ker je medtem obseg njihove ponudbe znova narasel. Med 31. avgustom 1974 in 31. avgustom 1976 se je število turističnih in gostinskih podjetij zvečalo za nadaljnji odstotek. V isti primerjavi se je ponudba njihovih turističnih postelj zvečala za 5400 na blizu 214.000, to je za pičle 3 ostopke. Medtem pa je število na Koroškem zabeleženih nočitev nazadovalo za

18 odstotkov, po turistični postelji pa od 80 na 70 nočitev.

Ti podatki deželnega statističnega centralnega urada so za mizeren položaj koroškega turističnega gospodarstva še bolj karakteristični kot pa upad števila nočitev v zadnjih dveh letih. Donos turističnega gospodarstva se je — globalno vzeto v zadnjih dveh letih skrčil najmanj za eno četrtino. Tako gledano lahko rečemo, da je koroško turistično gospodarstvo v mednarodni gospodarski krizi zadnjih let utrpelo večje izgube kot so jih utrpeli druge veje koroškega gospodarstva.

Ta globalna podoba razvoja koroškega turističnega gospodarstva ni toliko vznemirljiva za narodno gospodarstvo kot pa za turistična podjetja po glavnih regijah koroškega turizma. S tem v zvezi le nekaj primerov glede ponudbe in povpraševanja po turističnih občinah v juliju 1976 in juliju 1977:

● V občini Škocijan (Klopinjsko jezero) se v tem času ponudba turističnih postelj ni spremenila, število nočitev pa je nazadovalo za najmanj 6 odstotkov.

● V isti primerjavi so vendar letos julija v občini Vrba našli le za 1,2 odstotka manj nočitev kot pred letom dni, medtem ko se število turističnih postelj ni zvečalo.

● Večjo diskrepanco med ponudbo in povpraševanjem kaže območje Preseškega jezera (občina Šmohor). Tu je število nočitev v primerjavi z julijem 1976 nazadovalo za 10,6 odstotkov, ponudba turističnih postelj pa se je zvečala za 3 odstotke.

● Po začasnih podatkih je na dvojezičnem ozemlju Koroške območje Baškega jezera na najslabšem. Ponudba turističnih postelj se je tekom leta dni zvečala za 9 odstotkov, število nočitev pa je bilo julija za 13 odstotkov nižje kot pred letom dni.

Po teh in še vrsti drugih primerov postaja očitno, da je število nočitev najbolj nazadovalo pri zasebnih oddajalcih turističnih sob in — zaradi vremena nekam razumljivo — po campingih. Po campingih se je število nočitev tekom leta dni zmanjšalo tudi za 50 in več odstotkov.

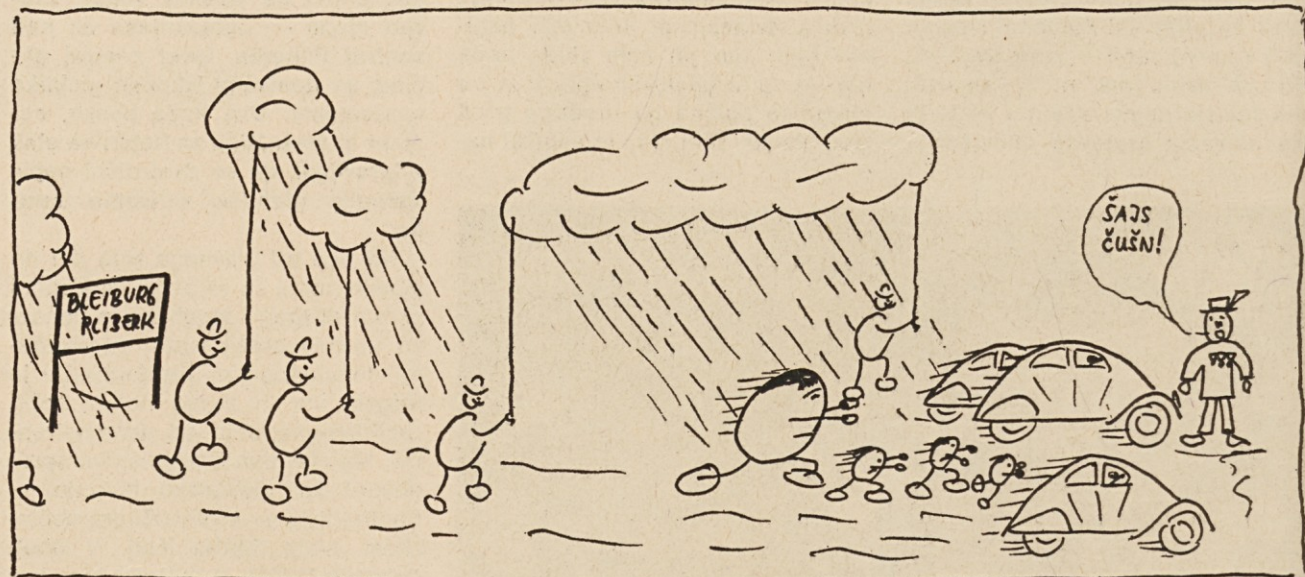
Že te primerjave dajejo povodov dovolj za resno vprašanje: kako bo šlo v koroškem turističnem gospodarstvu naprej?

Ni na mestu, da bi na to vprašanje iskali točnejših odgovorov v tem sestavku. Iskati, predvsem pa najti jih morajo podjetniki turističnega gospodarstva sami, kajti večinoma so sami krivi, da je prišlo do nastale mizerije. Vsem podjetjem turističnega gospodarstva po naših krajih pa lahko že sedaj verodostojno povemo, da tudi prihodnje turistično leto ne bo boljše, prej pa slabše od letošnjega. (b)

Okcitaniji je kampanja za priznanje okcitanščine za nacionalni jezik naletela na vsesplošno podporo. V Bretoniji se je zelo razmahnila zahteva po spodobno organiziranem poučevanju bretonščine, kot prvi stopnji k vladni zagotovitvi kulturnih pravic. Na Korziki je opozicijska skupina predložila osnutek zakona, ki naj bi zagotovil otoku posebni statut in splošno poučevanje korziškega jezika in kulture.

V času, ko je veliko govora o človekovih pravicah in osnovnih svoboščinah, je Francija pokazala majhen obzir za mednarodne dogovore, ki se ukvarjajo s temi vprašanji. Prosvetno ministrstvo ter radijska in televizijska vodstva trmasto vztrajajo pri negativnem odnosu do jezikovnih manjšin.

Zato je organizacija D. P. L. F. sklenila, da pošlje spomenico beograjski konferenci, in upa, da bo tako obrnila mednarodno pozornost na kršitve slovenskih obveznosti, ki jih je sprejel sam predsednik republike in se nanašajo na narodne manjšine in regionalne kulture.

Deželni glavar Leopold Wagner je hudo napadel koroške Slovence: kaj vse si upajo — demonstrirati. Wagner se je izrazil proti demonstracijam — menda v interesu demokracije, predvsem pa tujskega prometa. Po njegovem mnenju namreč demonstracije in drugi nemiri motivirajo goste, da odpotujejo. Isti teden pa je deželni svetnik dr. Ferrari dejal, da je dež napodil turiste, ki jih je letos za 12 odstotkov manj kot lani. Kdo je zdaj v resnici kriv, dež ali Slovenci? Naš karikaturist je našel primerno razlago tega navideznega protislovja...

NAROČILNICA

Naročam letni abonma za „Naš tednik“, za ceno 150.— šil
(150.— din)

Ime: _____

Naslov: _____

Datum _____

Podpis _____

Naročniki „Našega tednika“ naj pošljejo naročilnico na naslov: Viktringer Ring 26, A-9020 Klagenfurt/Celovec. Naročniki iz Jugoslavije naj uporabijo naslov: ADIT-DSZ, 61000 Ljubljana, Gradišče 10.

Vrba je svetovno znan turistični kraj, ki leži v sončnem zahodnem zalivu Vrbskega jezera. S svojimi toplimi kopaljšči, čudovitimi parki, gozdnimi promenadami in z dobroznanomovanimi gozdnimi potmi sredi očarljivega okolja združuje vse prednosti idealnega turističnega kraja. Vse te ugodnosti privabijo iz leta v leto na tisoče in tisoče turistov iz celega sveta v občino Vrbo. Turisti prihajajo v pretežnem številu iz Nemčije, Nizozemske, pa tudi iz Avstrije same. Tem letoviščarjem nudi občina Vrba, ki meri 5351 ha, rekreacijo, oddih in zabavo, nekaterim več, nekaterim manj, kot jim pač dopušča mošnja. Kdor misli, da ima preveč denarja, ga lahko odloži v kasinu, ki je celo leto odprt. Igre kot bakara, black jack ali ruleta so že marsikoga spravile na beraško palico. Na manj podjetne turiste čaka nad 13.000 postelj v 82 večjih turističnih obratih, hotelih, gostiščih, v 291 turističnih domovih in penzionih ter v 616 privatnih sobah; poleg tega sta na razpolago še dva kampirna prostora. Vsako leto prenoči v celi občini med 750.000 in 800.000 ljudi. To se pravi, da pride v sezoni dnevno na enega domačina en gost, tako, da se število 7617 občinskih prebivalcev podvoji. Ker živi prebivalstvo skoraj izključno od turizma, se mora Vrba kot turistična občina boriti s problemi številčnega pojevanja turistov, prav posebno pa s spremenjenimi navadami gostov, ki so postali vse bolj varčni. Konzumiranje (zajtrk, kosilo, večerja) je v zadnjih letih v gostiščih zelo nazadovalo. Večina turistov kupuje v cenejših supermarketih, o čemer pričajo dolge vrste turistov v Beljaku in Celovcu ob koncu tedna.

Druge gospodarske veje so v vrbski občini dokaj slabo razvite: v celi občini je le okoli 70 kmetov, ki imajo več kot 15 hektarjev, zlasti v Kostanjah, ki živijo od lastne kmetije. 244 kmetij ima vsaj eno govedo, to pa je vsekakor premalo, da bi se s tem lahko preživljali. Zato se morajo poleg kmetovanja zaposliti drugod. Ker pa razpolaga občina Vrba le z majhnimi obrati, ki morejo večinoma zaposliti kvečjemu 2-3 ljudi, si morajo priskrbiti delo izven občinskih meja. Tako niha 36,51 % vseh delojemalcev vsak dan med delovnim mestom in domačim krajem. Samostojnih podjetnikov skorajda ni, razven nekaj zidarstvih podjetij, tesarstva, žage in elektropodjetja.

Občina Vrba obsega sledeče kraje: Loga vas, Dob, Žoprače, Spodnje Jezerce, Zgornje Jezerce, Dole, Borovniče, Črešnje, Drabosnje, Trešiče, Potok, Kostanje, Zgornja vas, Vabrnja vas, Zgornje Vogličje, Spodnje Vogličje, Skopar, Črni grad, Koren, Ravne, Laze, Blato, Čezpolje, Loče, Deščice, Pulpiče, Lipa, Sreje, Št. Ilj, Trebinja, Otož, Vrba, Gorje, Strmec, Dvor nad Vrbo, Žaga in Zajzare.

Od teh so bili pred zložitvijo občin Kostanje, Loga vas in Lipa samostojne občine. Z zložitvijo pa se je površina občine Vrbe znatno povečala in šteje danes 2147 stanovaljskih poslopj z 2352 gospodinjstvi. „Zložitve občine je bistveno spremenila strankarsko politično zasedbo v občinskem svetu. Največ k tej spremembi so doprinesle npr. Kostanje s svojim svobodnjaškim županom, tako, da je število mandátov FPÖ naraslo na 9, kar pomeni drugo mesto“, je povedal občinski nastavljenec Stanko Černic, ki je obenem tudi predsednik slovenskega društva „Svoboda“ v Logi vasi. Po dogovoru stavi župana najslabša stranka ÖVP, ki ima 6 mandátov, torej polovico manj kot SPÖ, ki jih ima 12. Slovenci v občinskem odboru niso zastopani.

Organizirani pa so v slovenskih kulturnih društvih, katerih naštejemo kar štiri v celotni občini: SPD „Drabosnjak“ v Kostanjah, SPD

OBČINA VRBA

„Svoboda“ v Logi vasi, SPD „Št. Ilj“ ter pevsko društvo „Mojcej“ v Št. Ilju, ki ga vodi veliki koroški samouk Pavle Kernjak, imenovan ponekod tudi „trubadur koroških Slovencev“. V zadnjem času je najaktivnejše prav gotovo društvo v Kostanjah, ki ima svoje ime po znanem koroškem bukovníku Andreju Schuster-Drabosnjaku (njegove najbolj znane igre so: igra o Kristusovem trpljenju oz. Pasijon, igra od zgubljenega sina, Gierten Shpil in seveda njegove pesmi kot so ena pesem od ta napitih bratov, ena žalba...). Društvo so ustanovili leta 1948 in v prvih letih se je v Kostanjah razvilo živahno kulturno življenje: med drugim so uprizorili tudi Miklovo Zalo. Leta 1962 je dejavnost društva zamrla, dokler ga leta 1973 niso na novo ustanovili. Od tedaj naprej pa se je društvena razgibanost močno razmaknila: za 150. obletnico Drabosnjakove smrti so v slavnostni dvorani v Vrbi prikazali prizor iz Drabosnjakove Pastirske igre. Prav tako je društvo sodelovalo na Drabosnjakovi razstavi. „Društvo cveti kot v najboljših časih, upam le, da bo ostal kdo od študirane mladine na Kostanjah in nadaljeval z delom,“ je ponosno omeni predsednik Janez Lesjak, ki je pravcati multifunkcionar, saj je funkcionar številnih organizacij. „Ker se priznavam za koroškega Slovenca, me nasprotniki venomer

napadajo, pa naj bo to v vlaku, na cesti ali na delovnem mestu. Zmerjajo me za komunisto in komisarja; ko sem v Kostanjah agitiral za delžnozbornske volitve, so me poštejno prebunkali. A za naš pravični boj moraš tudi marsikaj pretrpeti. Jaz se že ne bom dal ugnati! Nikoli!“

Takole optimistično in borbeno se je izrazil tudi šentiljski župnik Lovro Petričič: „Po lastnih preračunih vem, da pri nas doma 50 % ljudi govori le slovensko, izključno nemško pa le 8 %. Sicer mi nekateri ne dajo miru, a z mano ne morejo početi kot bi se jim ljubilo: tako sem npr. prepovedal žandarju Pichlerju nadaljnji vstop v župnišče, ko mi je nesramno očital, češ da vzgajam ljudstvo za Jugoslavijo. Zdaj imam mir! Treba se je pač od vsega začetka odločno postaviti po robu.“

Župniku Petričiču so delali težave že od vsega začetka: pobirali so podpise proti njemu, češ da uči preveč slovensko. Učitelji ljudske šole v Št. Ilju so po ukinitvi obveznega dvojezičnega šolstva z vsi silo podpirali odjavitve in so si vzeli za ljudsko štetje 1961 prosto, da bi pobirali podpise. Tudi otrokom ni bilo treba v šolo. „Pa je slučajno ravno ta dan prišel inšpektor in so učitelji morali poiskati po vsej okolici razkropljene otroke, ki so bili popolnoma zmedeni in niso

Prizor iz igre o Izgubljenm sinu, ki so jo v Vrbi 1975 izvajali igralci SPD Drabosnjak.

vedeli, zakaj morajo spet v šolo, ko so jih vendar prej odpustili“, se spominja župnik Petričič te šolske groteske.

V vrbski občini je 5 ljudskih šol in 2 glavni šoli. Ljudsko šolo v Št. Ilju obiskuje 60 otrok, sedem jih je prijavljenih k slovenskemu pouku. Žal pa v ostalih krajih ni bilo moč dobiti točnih podatkov o številu šolarjev in prijav k slovenščini, ker je deželni šolski svet izdal odlok, ki učiteljem prepoveduje dajati številčne podatke.

Na žalost pa je v občini Vrba opaziti tudi močna prisotnost mračnih reakcionarnih sil, organizirane v Kameradschaftsbundu, Abwehrkämpferbundu in koroškem Heimatdienstu. Mišljenje teh vrbskih včerašnjikov prikaže sledeči primer: predsednik društva „Drabosnjak“ si je privoščil šalo in telefonsko klical funkcionarja kameradschaftsbunda:

— Grüß Gott! Ich möchte dem Kameradschaftsbund beitreten.

— Bitte, bitte! Gerne!

— Nur habe ich einige Bedenken — ich war bei der SS!

— Oh, ich bitte sie, daß macht doch gar nichts, wir haben ja mehrere davon!

ZGODOVINA IN ZNAMENITOSTI

Na zapadnem koncu Vrbskega jezera stoji vrbski grad, ki ga je zgradila rodbina Khevenhüllerjev v 16. stoletju. Gradu je prizidan mlin in gospodarsko poslopje. Prvotno je bil grad zgrajen na italijanski način, pred približno 240 leti pa je prvič pogorel; leta 1881 je ponovno zgorel, tako, da danes prvotne zgradbe skoraj ne opazimo. Grad so leta 1900 na novo postavili in je danes last vrbske občine.

Tudi v Žopračah je grad, in sicer iz 13. stoletja. Ima več tajnih vhodov in ga je nekdaj obdajalo obrambno obzidje. Prvi posestniki so bili Heunbergerjevi iz Velikovca, a v naslednjih letih je grad čisto menjal posestnika. V 15. stoletju je prišlo zaradi bogate dediščine do bitke med cesarjem in ogrskim kraljem Ladislavom. Cesar je zavzel grad in ga uničil. Leta 1545 pa je prišel v last Khevenhüllerjev, nekoliko pozneje pa je postal posestnik grof Siegmund Dietrichsteinski. V Žopračah je bil 18. septembra 1870 tudi drugi slovenski tabor, katerega se je udeležilo nad 10.000 ljudi. Dr. Janko Pleterški je o tem zapisal, da takšne udeležbe dotlej na Koroškem še ni bilo, ne med Nemci in ne med Slovenci.

Tudi Kostanje imajo staro zgodovino. Že leta 1202 najdemo Kostanje kot samostojno faro. Domnevajo, da jo je ustanovila rodbina Hohenwartov, ki je bila tudi posestnica gradu Hohenwart in katerega razvaline še danes lahko vidimo v bližini Beljaka. Prvotna farna cerkev je bila današnja podružnica v Zgornji vasi. Ladja je dolga osem metrov in pet metrov široka; glavni oltar je iz lesa in v njem se najde napis, da je bil leta 1677 obnoven. Cerkev je morala nekdaj pogoreti, saj se še danes najdejo preostanki pogorelin. Mislijo, da so jo požgali Turki, ki so v drugi polovici 15. stoletja napadali naše kraje. Cerkev je omenjena v starih listinah prvič leta 1355. Ker je bila ta cerkev vse premajhna in ker so jo Turki požgali, so se Kostanjčani odločili sezidati drugo, novo cerkev: je to lepa cerkev v gotskem slogu iz 17. stoletja. Da pa bi se ščitili pred morebitnimi novimi turškimi napadi, so obdali cerkev z obzidjem in strelnicami.

Singer domneva, da ime „Kostanje“ najbrž ne pride od kostanja, ker je ta prišel šele pozneje v naše kraje, ampak bolj verjetno od „kost“ oziroma „gost“. In že leta 1150 se najde kombinacija Chestenich — Kostanje — grobišče.

K SLIKAM:

Čisto zgoraj: promenade v Vrbi ob jezeru. Namesto da bi turisti se sprehajali v kopalnih oblekah, se kopali ter se guncali s čolni po jezeru, je letos izrazilo slabo vreme privedlo do tega, da je število turistov občutno nazadovalo. Ljudje si skušajo ubijati čas s sprehodi.

Zgoraj: Predsednik SPD „Drabosnjak“ Janez Lesjak.

Spodaj: tako je izgledal poziv na slovenski tabor. Turizem je te kraje skrajno ponemčil.

Slovenci!

Kdor more na noge, naj pride

15. nedeljo po binkoštih

to je 18. septembra t. l.

ob 4. uri popoldne v

Žopračeh blizu Vrbe

tik Rožeske ceste k g. Primožu Košatu, po domače „Virtu“, kjer se snide

drugi letošnji tabor koroški.

Pogovarjali se bomo o prav imenitnih in važnih stvareh.

Odbor.

CENJENIM BRALCEM SPOROČAMO, DA BOMO NAŠO SERIJO, V KATERI VAM PREDSTAVLJAMO NAŠE OBČINE, PREKINILI ZA PRIBLIŽNO EN MESEC. PRED VRATI SO POLITIČN PROCELI, KATERIM BOMO NA TEM MESTU POSVETILI VSO POZORNOST.

Pliberški sejem na travniku - največje in najstarejše ljudsko slavje južnih predelov Koroške

od sobote, 3. septembra, do ponedeljka 5. septembra 1977

Obiščite na Pliberškem sejmu
Slovensko prosvetno društvo
„EDINOST,, Pliberk

v šotoru „BREZNIK“

od 3. do 5. septembra 1977

Ples z ansamblom „Veseli planšarji“

ZA JEDAČO IN PIJAČO JE POSKRBLJENO.

VSE ROJAKE OD BLIZU IN DALEČ PRISRČNO VABI

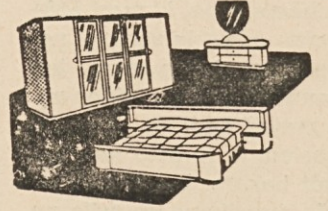
ODBOR

**ŠTEFAN
TRAMPUŠ**

Trgovina z lesom
Podjetje z žago

NONČA VAS — EINERSDORF
PLIBERK — BLEIBURG
Telefon (0 42 35) 276

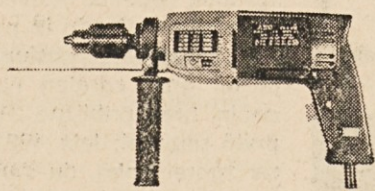

MIZARSTVO

Leitgeb

ST. MICHAEL OB BLEIBURG
ŠMIHEL NAD PLIBERKOM
Telefon (0 42 35) 34 1 03

- Kvalitetna izdelava vseh vrst mizarških
- del — Priznana stavbno mizarstvo

Gospodarski in poljedelski stroji — traktorji — motorne žage in vsi na-domestni deli — kuhinje — kuhinjski stroji in vse za gospodinjstvo — otroški vozički — televizijski in radioaparati — šivalni stroji — motorna kolesa — mopedi — in strokovna delavnica!

Najugodnejše pri domačem podjetju

Johan Lomšek

ŠT. LIPŠ — TIHOJA 2
9141 Eberndorf — Dobrla vas
Telefon 0 42 37 - 35 106

Na vse izdelke vam damo zimski in poseben popust!

Obiščite nas na Pliberškem sejmu!

Stavbno in pohištveno mizarstvo

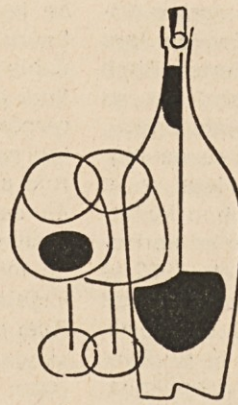
Johan Drobesch

ŠMIHEL nad PLIBERKOM
se priporoča naročnikom
Izdelava kvalitetna!
Cene zmerne!

**Raiffeisenbank
Bleiburg**

**Valute - devize
Banka vašega
zaupanja**

PLIBERK — BLEIBURG
Telefon (04235) 25 21

Ob priliki Pliberškega sejma obiščite domače gostišče z avtomatičnim kegljiščem

Juena

ČEPIČE — GLOBASNICA
Telefon 0 42 36 - 23 105

Vsak obiskovalec Pliberškega sejma bo pil SCHLOSSBRAU PIVO

Braustätte der Gösser Brauerei AG — Bleiburg im Kärntner Grenzland

**Vaša domača
A & O trgovina
in restavracija**

A & O

**Smrečnik -
Šoštar
v Globasnici**

se priporoča ob priliki
Pliberškega sejma

Dunajski mednarodni sejem - vrata na Vzhod

Od 10. septembra do 18. sept. 1977 bo na Dunaju že skoraj tradicionalni mednarodni dunajski sejem, katerega se bo udeležilo 2200 inozemskih firm in 1800 firm iz Avstrije. Sejem bo letos daljši kot po navadi, trajal bo od sobote do nedelje, teden navrh; to pa zaradi tega, ker hočejo dati tudi možnost ljudem s podeželja priti na sejem.

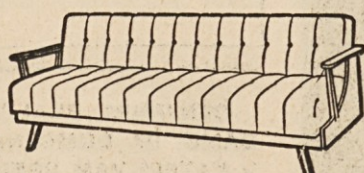
Posebnost letošnjega sejma je kongresni center za kmetijstvo. Važnost se polaga tudi na vinogradništvo. Posebna prireditev je sejem za kmetijske stroje, kateri so razstavljeni na prostoru 70.000 kvadratnih metrov.

Poseben gost dunajskega sejma je letos Baden-Württemberg (ZRN), kateremu je posvečen poseben dan, prav tako, kot tudi Poljski, katera je zelo važen trgovski partner za Avstrijo. Dunaj stremi za tem, da bi postal „Vrata do vzhoda“. Koroška je zastopana na dunajskem sejmu z 25 firmami, katere razstavljajo kmetijske stroje, lesne plošče, keramiko in izdelke iz gradbene industrije.

Število udeležencev pokaže, da je Dunaj mednarodno pomemben, ker je iz Dunaja možno za zapadne dežele izgraditi trgovske odnose do Vzhoda, prav tako kot tudi za Vzhod, ki bo poskušalboljšati svoje trgovske odnose z Zapadom.

SCHLAF DICH GESUND MIT STEFITZ STEPPDECKEN

**Ferdinand
Stefitz**

STAPPDECKEN UND BETTWARENFABRIK
UNSERE SPEZIALERZEUGNISSE
STAPPDECKEN ALLER ART
FEDERKERNMATRATZEN SOWIE POLSTERMÖBEL

Bleiburg

Brutalen nastop žandarmerije proti koroškim Slovincem

(Nadaljevanje s 1. strani)

Prebrali so odlok deželne vlade, ki ukaže odstranitev. S pomočjo nesposobnega tolmača so hoteli prevesti odlok, toda ni jim uspelo. Ob dveh popoldne so se potem lotili podiranja. Okoli 50 Slovincem je branilo napis, trije od njih so se privezali nanj. Z vso brutalnostjo je žandarmerija odrinila Slovence. Zvijali so jim roke, jih porivali na tla in jih sploh odstranili od lastne imovine. Številni Slovinci so pri tem dobili brce, žandarmerija pa je prijela enega od Slovincem, 18-letnega Lovrenca Kreutzta in ga odvedla s seboj. Nato pa so se slovenski demonstranti podali na žandarmerijsko postajo in zahtevali izpustitev prijetelega Kreutzta, kar se je potem tudi zgodilo.

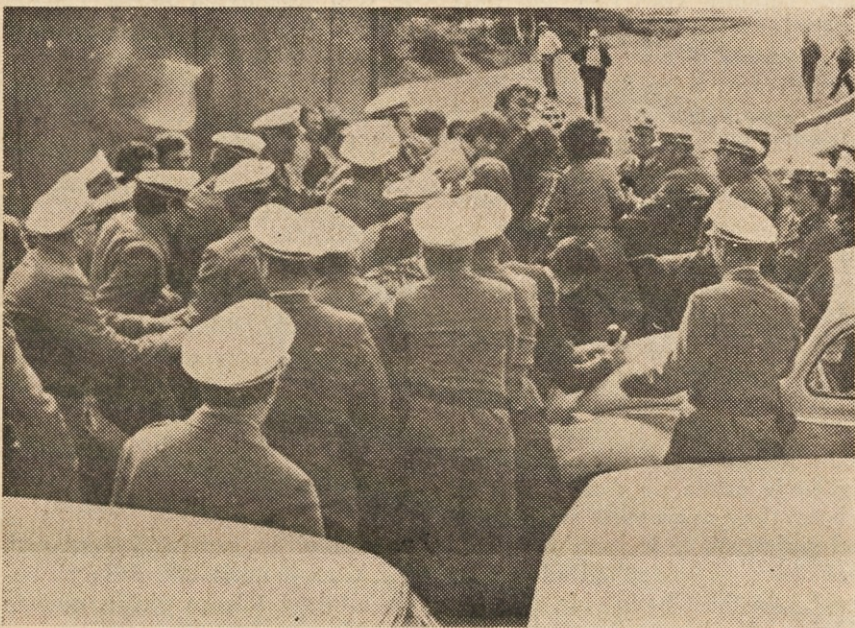
Več Slovincem je bilo pri tem žandarmeriji trn v peti, med drugim 20-letni študent Janko Pipp. Ves čas ga je žandarmerija branila pri prostem gibanju, pozneje pa so ga

Napisa pa niso mogli kar tako odstraniti, ampak so potrebovali aparat za varjenje, pa še temu se je tabla dolgo upirala. Ko so jo pa hoteli zbasati na avtomobil, se je izkazalo, da je tabla bila prevelika in so jo spravili vanj le z velikimi težavami.

Namesto dvojezičnega napisa pa so Slovinci izobesili avstrijsko zastavo, vendar s črnim robom v znak žalosti.

Na veliki reklamni tabli pa so opozorili na žandarmerijsko akcijo transparenti „Gendarmerie — „Ortstafelstürmer“, „Amtlicher Ortstafelraub durch Gendarmerie“ in „Amt der Kärntner Landesregierung gab den Befehl zum amtlichen Ortstafelraub — wer schützt dein Eigentum?“ Ko je žandarmerija odstranila le-te, je bilo več Slovincem tepenih, Pipp in Sommeregger pa aretirana.

Zvečer pa se je zbralo zopet več preko sto Slovincem, pa tudi

aretirali z obdolžitvijo, da je tepel žandarje. Prestopek proti istemu paragrafu (odpor proti oblasti) pa so očitali Borutu Sommereggerju in ga prav tako v lisicah odvedli in ga v lisicah pustili štiri ure na žandarmerijski postaji.

Janka Pippa pa so izpustili šele pozno ponoči. Ni izgledal posebno dobro. Priče so že prej izpovedale, da so mladega študenta žandarji na poti do žandarmerijske postaje in pred njo tepli.

Citiramo samo iz zdravniškega spričevala: Jasno na pritisk zelo občutljiva oteklina grla z več pasastimi odrtinami kože. Na obeh straneh čela manjše odrtine kože, na sredi prs večja pasasta rana kože in daljša pasasta rana levo od prsne bradavice. Razen tega oteklina desnega prsnega koša ...

Preko odvetnika dr. Matevža Grilca je Janko Pipp ovadil več žandarjev, ki so ga tepli. Dovolj prič ima, ki so to videli.

Ravno dejstvo, da je poveljeval žandarmerijski akciji zopet dr. Holzer in da je „slučajno“ zopet prišlo do aretacij, je bilo povod za številna gesla proti namestniku okrajnega glavarja Holzerja. Nekateri od njih so prisotni vedno znova ponavljali.

več protidemonstrantov. Žandarmerija je stražila nemški napis, na katerega so popoldne privezali v ugodnem trenutku dvojezičen napis, a so ga nato odstranili. Slovinci pa so skandirali: „A klana Hitla is kumn und hot uns die Tofl gnumn“, prepevali pa so melodijo „Regiment po cesti gre“. Samo naprev je bil drugačen: „Policaj po cesti gre, / tablo vidi, jo podre. / Pa če jo podre, pa na jo podre, saj slovenske zemlje kruh nam je“ ali „postavili bomo novo že!“ Vzdušje je bilo v majhnem taboru izvrstno. Pekli so meso in se dobro zabavali, vedno zopet pa so morali odganjati s slovenskega zemljišča nacistične protidemonstrante. Vedno zopet je prišlo do pretepov. Ko so nacisti davili Jozeja Hribarja, je žandarmerija gledala zraven in le rekla, naj pač napravi ovadbo.

Naslednji dan je žandarmerija sama smatrala avstrijsko zastavo za provokacijo in jo podrla, tako da je padla v blato. V sredo pa je žandarmerija ponovno odstranila avstrijsko zastavo, ki so jo medtem postavili, in jo nesla na dom občinskemu odborniku Fricu Kertu ...

K SLIKAM NA TEJ STRANI:

Zgoraj: Žandarmerija je nadvse grobo odrinila tiste Slovence, ki so stražili dvojezični napis v Pliberku. V sredi: ker napisa drugače niso mogli odstraniti, so poskusili z aparatom za varjenje. Spodaj: slovenski študent Janko Pipp je bil očitno že pred svojo aretacijo trn v očeh žandarmerije. Slika kaže, kako so ga vedno zopet ovirali pri svobodnem gibanju. Major Resinger pa gleda zraven ...

Jeseni se kopičijo politični procesi proti Slovincem

8. septembra 1977 se bo začel na deželnem sodišču v Celovcu postopek proti dvema pripadnikoma slovenske narodne skupnosti na Koroškem, ki sta 3. avgusta 1976 ob priliki odkritja brambovskega spomenika v Škocijanu bila prijeta od žandarmerije. Znano je, da sta takrat v Škocijanu prijeli žandarmerija in policija v zelo sporni akciji 11 Slovincem. Po končani prireditvi v Škocijanu so aretirali žandarji v Sinči vasi še 15 drugih oseb. Aretirani Slovinci so dolžili žandarmerijo, katera je izvedla aretacijo brez posebnega povoda, da je uporabila proti demonstrantom silo, čeprav se ti sploh niso branili.

Pred sodnikom OLGR dr. Hautzenbergerjem se morata 8. septembra 1977 zagovarjati dva Slovincem, vajenec Milan Blažej in študent Janko Malle, katera sta obdolžena odpora proti državni oblasti.

Postopek proti tema dvema bo trajal po pol ure za vsakega, ker obtoženca še nista bila slišana. Za prvi termin še ni vabljenih nobenih prič. Proti trem drugim v isti zvezi obtoženim Slovincem pa še ni določen termin. Proti petim drugim se je postopek ukinitil, v enem drugem slučaju pa še ni nobene odločitve. Prav tako se še ni odločalo o ovaduhih aretiranih Slovincem, ki dolžijo javne oblasti, da so brez vsakega povoda navedle silo proti demonstrantom. Proti tistim 15 Slo-

vencem, katere so prijeli po končani prireditvi v Škocijanu v Sinči vasi, pa ne bo nobenega sodnijskega postopka.

4. oktobra 1977, ob 13.30 bo v deželnem sodišču v Solnogradu/Salzburg obravnava proti Štefanu Petjaku iz Globasnice. Pred OLGR Dr. Gissingerm se bo moral mladi Slovenec iz Globasnice zago-

varjati zaradi poškodbe tuje imovine. On je v juniju preteklega leta napisal na javna poslopja parole, s katerimi je hotel opozoriti na izpolnitev člena 7 ADP. Štefan Petjak se sklicuje na § 10 StGB, kateri predvideva, da ostane tisti nekažnovan, ki stori kaznivo dejanje, da bi odvedel od sebe in drugih težjo škodo.

Pozor! Darujte za obtožene!

Proti 18 koroškim Slovincem nameravajo oblasti izvesti sodnijske postopke s političnim ozadjem. Medtem ko so vse postopke proti „Ortstafelstürmerjem“ in drugim protislovenskim hujšakašem ukiniteli, postavljajo oblasti vedno pogosteje pred sodišče koroške Slovence.

Takšni procesi stanejo mnogo denarja. Še dražji pa postanejo ti procesi zaradi preložitve v druge zvezne dežele, izven območja višjega deželnega sodišča v Gradcu. Takšne preložitve pa so potrebne, ker je nemogoč korekten proces v koroškem vzdušju; predvsem, ker se skuša koroško časopisje prekositi v svojem poročanju, v katerem označi Slovence že pred vsako obtožbo kot krivce.

Nobeden Slovenec ni varen pred tem, da bo morda že jutri zapleten v takšen proces. Tudi če ne bo obsojen, mora plačati stroške za odvetnika in lastne izdatke pred sodiščem. Kot vidite, se da — celo v mejah predpisov — nepriljubljenim osebam in skupinam povzročati mnogo stroškov in težav.

Zaradi tega je odprl Narodni svet koroških Slovincem pri Zvezi slovenskih zadrug v Celovcu konto, ki ima številko 3300 in vabi vse, katerim je pri srcu usoda slovenske manjšine na Koroškem, da se poslužijo priložene položnice!

Seja predsedstva NSKS

Narodni svet koroških Slovincem je na svoji zadnji seji, v četrtek, 25. avgusta, sklenil, da bo odprl konto za politično zasledovane Slovence. Z darili, ki bodo prišli na ta konto, se bodo financirali stroški političnih procesov. 18 koroških Slovincem pričakuje sodnijske postopke z političnim ozadjem.

Na isti seji je odbor NSKS tudi prediskutiral sprejem obeh osrednjih organizacij pri dr. Waldheimu. Da je osrednji tajnik OZN sploh sprejel koroške Slovence, smatra NSKS kot veliki uspeh, katerega je treba ocenjevati tem bolj, ker je

sprejel osrednji tajnik OZN slovensko narodno skupnost v tisti državi, v kateri živi in katero je on sam uradno obiskal. NSKS pa obžaluje, da so srečanje Slovincem z osrednjim tajnikom OZN potisnili koroški deželni politiki iz oficialnega programa. To dejstvo pokaže enkrat več svojevrstne predstave koroških politikov o „spravi“ in „bratstvu“. Za politično delo v jeseni pa je odbor NSKS sklenil med drugim, da bodo zopet obiskali in priredili zborovanja v vseh občinah dvojezičnega ozemlja in s tem vzdrževali direktne stike z vami in prebivalstvom.

NSKS in ZSO ...

(Nadaljevanje s 1. strani)

V tej zvezi osrednji organizaciji zagotavljata vso podporo in pomoč mladincem, zoper katere je pri tej eskalaciji in pozneje v policijskem zaporu policija na surov način nastopala in jih deloma poškodovala. S tem jih je hotela prisiliti, da bi priznali dejanja, ki jih niso zakrivali. Koroški Slovinci ob takem ravnanju policije, ki je diametralno nasprotno tistemu, kakor ga je pokazala ista policija ob „Tafelsturmu“ leta 1972, vidimo samo nov dokaz neenakega ravnanja s pristaši slovenske narodne skupnosti in kršitev ustavno zajamčene enakosti pred zakonom, zaradi česar se bomo pritožili na ustavno sodišče.

Končno se osrednji organizaciji zahvaljujeta slovenskemu prebivalstvu pliberške občine, ki je na edinstven način gmotno in moralno podpiralo mladino pri tej njeni akciji za enakopravnost slovenskih občanov v občini.

Kakor slovensko prebivalstvo v Pliberku stojimo vsi koroški Slovinci za mladino v Pliberku in za vsemi, ki so zaradi podobnih dejanj obtoženi in se bodo v bližnji bodočnosti morali zagovarjati pred sodišči.

Niti policijski ukrepi, niti procesi nas ne bodo odvrnili od naše pravične borbe za dosego pravic, ki nam grejo.

Hrvatska obljubila manjšinam v Avstriji vso pomoč

Član izvršnega sveta skupščine SR Hrvatske in predsednik sveta za mednarodne odnose Ljubo Marič, je 28. avgusta 1977 sprejel delegacijo gradiščanskih Hrvatov, katero je vodil tajnik Hrvaškega kulturnega društva (HKD) Alfonz Kornfeind, in delegacijo koroških Slovincem pod vodstvom podtajnika NSKS Karla Smolleja.

Član IS Ljubo Marič je poudaril, da imajo gradiščanski Hrvatje in koroški Slovinci v bodočnosti s strani SFR Jugoslavije in SR Hrvatske vso pomoč, da bo Avstrija konsekvntno uporabljala avstrijsko državno pogodbo.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72565. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 150.— šil., za Jugoslavijo 150.— din za ostalo inozemstvo 250.— šil. (po zračni pošti 500.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovincem. — Odgovorni urednik: Nužej Tolmajer, Verovca štev. 2, 9065 Zrelec. — Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.